

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 20. kwietnia 1898.

Treść: (№ 49–52.) 49. Rozporządzenie, którem zabrania się przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych. — 50. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względem na cło z sakcharyną, tudzież zmiany postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Syrup“. — 51. Rozporządzenie, dotyczące się sposobu postępowania przy przywozie sakcharyny przez aptekarzy albo hurtowników drogieryi i materiałów. — 52. Rozporządzenie, dotyczące się obrotu sakcharyny, przetworów sakcharynowych i innych podobnych środków słodzących sztucznych, tudzież pokarmów wyrabianych z użyciem takich materiałów.

49.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 20. kwietnia 1898,

którem zabrania się przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi zabrania się na zasadzie artykułu VI. ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami (jako to: sakcharyna metylowa, sukrol, cukieryna, dulcyzna, krystalozza itp.) w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych. Za podobne środki słodzące sztuczne uważać należy przetwory chemiczne do słodzenia przeznaczone a nie należące do grupy wodników węgla.

Zakaz ten nie rozciąga się jednak na te ilości sakcharyny (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne), które aptekarze, jakoteż hurtownicy drogieryi i materiałów nabywają w sposób osobnemi zarządzeniami przepisany.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

50.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 20. kwietnia 1898,

tyczące się postępowania ze względu na cło z sakcharyną, tudzież zmiany postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Syrup“.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi rozporządza się co następuje:

Po wyrazie „Sakcharaty“ Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej wpisać należy następujący nowy wyraz:

Sakcharyna . . . . . Nr. t. 331 . . . . . 10 zł.

Uwaga. Sakcharyna (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne) wprowadzana jest w handel po części jako taka w postaci białego lub żółtawo-białego proszku, po części z powodu trudnej rozpuszczalności zmieszana z dwuwęglanem sodu lub też w małych prasowanych tabliczkach (przetwory sakcharynowe). Znamionuje ją smak słodki, bardzo silny, długo uczuwać się dający i rozpuszczalność w eterze nakwaszonym.

Przywóz sakcharyny (przetworów sakcharynowych) jest stosownie do rozporządzenia Dz. u. p. Nr. 49, Dz. rozp. Nr. 57 z r. 1898 zakazany, z wy-

jątkiem tych ilości, które aptekarze, jakoteż hurtownicy drogieryi i materyałów sprowadzają w sposób przepisany rozporządzeniem z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 51, Dz. rozp. Nr. 59.

Przywóz wszelkich podobnych środków słodzących sztucznych pod innymi nazwami (jakoteż sakcharyna metylowa, sukrol, cukieryna, dulecyna, krystaloza itp.) w handel wprowadzanych, jest stosownie do rozporządzenia Dz. u. p. Nr. 49, Dz. rozp. Nr. 57 z roku 1898 bezwarunkowo zakazany.

Za podobne słodzące sztuczne uważać należy przetwory chemiczne przeznaczone do słodzenia a nie należące do grupy wodników węgla.

— sakcharynowane syropy, ob. Syrup“.

Przed uwagą do zmienionej rozporządzeniem z dnia 23. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 213, osnowy wyrazu „Syrup“ Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej wpisać należy następujący nowy ustęp:

„ — — sakcharynowany

przywóz onegoż jest stosownie do Nr. 49 Dz. u. p., Nr. 57 Dz. rozp. z r. 1898 bezwarunkowo zakazany“.

Po ustępie b) teje uwagi wpisać należy następujący nowy ustęp:

„Za syropy sakcharynowane uważać należy wszelkie syropy zawierające sakcharynę lub inne podobne środki słodzące sztuczne“.

W drugim ustępie teje uwagi po wyrazach: „Syrup, cukier skrobiowy, cukier gronowy w stanie płynnym“ zamiast „Nr. t. 20“ wpisać należy: „Nr. t. 19 i 20“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

51.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 20. kwietnia 1898,

tyczące się sposobu postępowania przy przywozie sakcharyny przez aptekarzy albo hurtowników drogieryi i materyałów.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi wydają się odnośnie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 49, następujące postanowienia co do przywozu sakcharyny (kwas anhydroorto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne) przez aptekarzy lub hurtowników drogieryi i materyałów:

Aptekarze lub hurtownicy drogieryi i materyałów, zamierzający sprowadzać sakcharynę z zagranicy, obowiązani są złożyć przy przywozie pozwolenie Władzy politycznej krajowej, o które postarać się należy do każdego z osobna przypadku, a które zawierać ma następujące szczegóły:

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania posyłającego, ilość, nazwę i wagę sporko bel, jakoteż wagę netto sakcharyny, która ma być wprowadzona, a nadto oznaczenie formy, w jakiej się ją wprowadza.

2. Oznaczenie komory, przez którą sakcharyna ma być wprowadzona.

3. Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie odbiorcy.

Bez takiego pozwolenia według przepisów wygotowanego, nie może nastąpić ekspedycja. Pozwolenie jest ważnem tylko dla komory w onemże wymienionej; komora ma je odebrać i użyć go za dowód do rejestru.

Jeżeli na komorze powstanie wątpliwość, czy zamiast sakcharyny nie są to inne środki słodzące sztuczne, w takim razie przed ekspedycją postarać się należy, żeby próbkę zbałał c. k. Zakład doświadczalny rolniczo-chemiczny w Wiedniu.

Gdyby pomimo złożenia pozwolenia, wystawionego według przepisów, powstała przecieź wątpliwość, czy adresat jest do sprowadzenia uprawniony, posyłkę należy wprowadzić wyekspedycywaną, komora jednak winna uwiadomić o tem Władzę polityczną krajową celem stwierdzenia, czy nie popełniono nadużycia.

Zaraz po nadejściu posyłki, aptekarz lub hurtownik drogieryi i materyałów, który ją sprowadził, winien wciągnąć ją jako odbiór do rejestru, utrzymywać się mającego do zapisywania osobno odbioru i wydatku, a mianowicie wpisać ma dokładnie dzień nadejścia, nazwisko nadsyłającego, sposób opakowania, wagę netto, tudzież w jakiej formie sakcharyna została wprowadzona.

Dokument cłowy dołączyć należy do rejestru jako dowód. Aptekarze winni nadto zapisywać w tym rejestrze jako odbiór ilości sakcharyny nabyte od krajowych hurtowników drogieryi i materyałów, a mianowicie dzień, w którym, osobę, od której i formę, w jakiej nabyli sakcharynę, tudzież jej wagę netto.

Nadto aż do 1. lipca 1898, to jest aż do dnia, w którym wejdzie w wykonanie rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 52 (dotyczące obrotu sakcharyny w krajach tutejszych), tak aptekarze jak i hurtownicy obowiązani są zapisywać w tym rejestrze ilości sakcharyny, które już posiadają i które aż do tego terminu w krajach tutejszych nabędą, jako odbiór, a te, które wy-

dadzą, jako wydatek. W dniu 1. lipca 1898, to jest w dniu wejścia w wykonanie powyższego rozporządzenia, należy zamknąć te rejestry.

Począwszy od tego terminu, aptekarze, jakoteż hurtownicy drogiery i materiałów obowiązani są odpisywać w rejestrze ilości sakcharyny, wydawane uprawnionym do poboru nabywcom, instytucjom lub przemysłowcom (a względnie aptekom) z wymienieniem dnia wydania, odbiorcy, wagi netto i formy w jakiej sakcharynę wydano.

Aptekarze zapisywać mają nadto w rejestrze jako wydatek co miesiąc sumarycznie wagę netto ilości sakcharyny użytych do wyrobu lekarstw i środków dyetetycznych lub przetworów sakcharynę zawierających, w sprzedaży odrębnej wydawanych.

Począwszy od 1. stycznia 1899, c. k. Władze skarbowe krajowe składać mają c. k. Ministerstwu skarbu corocznie dnia 1. stycznia i 1. lipca wykaz ilości sakcharyny, które w ostatniem półroczu były na c. k. komorach dla aptekarzy i hurtowników ekspedowane.

W wykazie tym podawać należy co do każdej posyłki nazwiska nadsyłającego i odbiorcy, wagę sporko i netto, tudzież formę, w jakiej sakcharyna została wprowadzona i szczegóły pozwolenia do nabywania.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

52.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 20. kwietnia 1898,

tyczące się obrotu sakcharyny, przetworów sakcharynowych i innych podobnych środków słodzących sztucznych, tudzież pokarmów wyrabianych z użyciem takich materiałów.

Na zasadzie §. 7 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z roku 1897, o kupeczeniu żywnością i niektórymi przedmiotami użytkowymi wydają się następujące postanowienia co do używania sakcharyny i przedmiotów sakcharynowych (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoesowy lub sulfid kwasu benzoesowego i jego związki chemiczne), jakoteż innych środków słodzących pod roz-

maitemi nazwami (jakoto sakcharyna metylowa, sukrol, dulcyna, krystaloz, cukieryna itp.) w handel wprowadzanych:

§. 1.

Używanie sakcharyny i przetworów sakcharynowych, tudzież podobnych środków słodzących sztucznych do wyrobu przemysłowego żywności (pokarmów i posiłków), tudzież trzymanie na sprzedaż i przedawanie sakcharyny tudzież przetworów sakcharynowych i podobnych środków słodzących sztucznych, jakoteż żywności osłodzonych dodatkiem takich materiałów, jest w krajach tutejszych zakazane z zastrzeżeniem wyjątków, ustanowionych w dalszych postanowieniach.

Za podobne środki słodzące sztuczne w myśl zakazu w ustępie 1 wyrzeczonego, uważać należy takie przetwory chemiczne do słodzenia przeznaczone, które nie należą do grupy wodników węgla.

§. 2.

Używanie sakcharyny do zastrzeżonego aptekarzom wyrobu lekarstw i środków dyetetycznych, jakoteż dozwolone aptekarzom wydawanie przetworów sakcharynę zawierających, na przepis lekarski lub w sprzedaży odrębnej nie podlega zakazowi w §. 1 wyrażonemu.

Nadto dozwolone jest aptekarzom wydawanie sakcharyny takim nabywcom, którym zarządzeniem lekarskiem zalecone zostało używanie sakcharyny do domowego przyrządzania żywności a to za okazaniem tegoż lekarskiego zarządzenia i nie potrzeba do tego osobnego przepisu lekarskiego w każdym z osobna przypadku.

§. 3.

W zarządzeniu lekarskiem, wzmiankowanem w §. 2 podane być ma nazwisko osoby, która potrzebuje pobierać, przeciąg czasu, przez który sakcharyna ma być pobierana w celu domowego sporządzania żywności i przybliżona ilość potrzebnej sakcharyny, obliczona w takim razie, gdy sakcharyna pobierana być ma przez dłuższy przeciąg czasu, według miesięcy.

Najdłuższy okres ważności takiego zarządzenia lekarskiego wynosi trzy lata.

§. 4.

Aptekarze utrzymywać mają osobną książkę zapisków do zapisywania sakcharyny wydawanej na podstawie postanowienia §. 2, ustęp drugi, w której zapisywać należy osobę, której, dzień, w którym

sakcharynę wydano, nazwę formy, w której ją wydano, jakoteż ilość z podaniem daty zarządzenia lekarskiego i nazwiska lekarza ordynującego.

§. 5.

Zakaz w §. 1ym wyrażony nie stosuje się do przyrządzania potraw, które w szpitalach, sanatoriach, zakładach leczniczych i tym podobnych instytucjach, istniejących za zezwoleniem Władzy do pielęgnowania chorych, spożywają osoby tamże stołowane.

Dla uzdrowisk, w których przy dyecie leczniczej chorzy wystrzegać się mają używania wodników węgla a w szczególności potraw, napojów i posiłków cukrem osłodzonych, Władza polityczna krajowa po wysłuchaniu krajowej Rady zdrowia może przemysłowcom trudniącym się wyrabianiem i wydawaniem potraw i napojów leczącym się gościom (przemysł gospodni i szynkowy) udzielać na prośbę uwolnienie odwołalne od zakazu w §. 1ym wyrażonego.

Uwolnienie to nie może być udzielone na dłuższy przeciąg czasu niż na trzy lata, lecz po upływie tego czasu może być ponowione.

§. 6.

Używanie sakcharyny do przemysłowego wyrobu na sprzedaż towarów piekarskich i cukierniczych na potrzebę tych osób, którym lekarz przepisał spożywanie takich przedmiotów, jest dozwolone tylko za osobnem pozwoleniem, które dawać ma Władza polityczna krajowa. Przed udzieleniem pozwolenia zasięgnąć należy opinii krajowej Rady zdrowia co do potrzeby onegoż. Pozwolenie może być udzielone tylko przemysłowcom na zaufanie zasługującym i beznagannym w obec urzędu dochodów niestałych, z zastrzeżeniem odwołania kiedykolwiek, na przeciąg najwięcej trzech lat, po upływie których może być ponowione.

§. 7.

Pieczyno z dodatkiem sakcharyny wyrobione lub także towary cukiernicze wydawać wolno tylko takim nabywcom, którzy wyraźnie żądają przedmiotów w taki sposób przyrządzonych.

Przedsiębiorca przemysłowy, któremu w myśl §. 6 udzielono pozwolenie, winien przed rozpoczęciem przemysłowego wyrobu towarów z dodatkiem

sakcharyny a następnie przed rozpoczęciem się każdego roku prosić Władzę polityczną I. instancyi o pozwolenie do nabywania potrzebnej, podług miary obliczonej, ilości sakcharyny z podaniem formy, w której, tudzież firmy i siedziby hurtownika drogieryi i materyałów, od którego ma ją nabywać.

Pozwolenie ma udzielić Władza rzeczona ze względu na potrzebę miejscową i z wyraźnem oznaczeniem hurtownika drogieryi, u którego sakcharyna ma być nabywana, na przeciąg najwięcej jednego roku.

W lokalach sprzedaży towary piekarskie lub cukiernicze wyrobione z użyciem sakcharyny, zachowywane być powinny w osobnych miejscach oddzielonych od miejsc przeznaczonych do zachowywania innych towarów piekarskich.

Towary piekarskie lub cukiernicze wyrobione z sakcharyną, wydawać należy nabywcom w torebkach lub naczyniach, które w miejscu w oczy bijącym opatrzone być mają napisem wyraźnym, trwałym „Wyroby sakcharynowe“.

§. 8.

Hurtownicy drogieryi i materyałów sprzedawać mają sakcharynę tylko aptekarzom, zakładom w §. 5, ustęp pierwszy oznaczonym, tudzież tym przemysłowcom, którzy okazał pozwolenie jeszcze ważne, udzielone im w myśl §. 5, ustęp drugi i trzeci a względnie § 7, ustęp drugi.

Hurtownicy ci prowadzić mają osobną książkę do zapisywania ekspensu sakcharyny, w niej zaś podawać mają osobę, której sakcharynę wydano, datę wydania tudzież nazwę formy i ilość wydanej sakcharyny.

§. 9.

Czy i o ile wyjątkom, przyzwolonym w §§. 2 aż do 8 co do używania i sprzedaży sakcharyny, mogą podlegać także inne podobne środki słodzące sztuczne, zastrzega się wydanie w tej mierze osobnej decyzji i zarządzenia.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. lipca 1898.

Thun r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.